

Nacrt

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM
PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona sadržana je u članku 54. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 85/2010 - pročišćeni tekst: 5/2014).

II. OCJENA STANJA, OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU PREDLOŽENIM ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Direktiva 2005/36/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija, člankom 7. predviđa mogućnost davanja prethodne izjave o namjeri pružanja usluga u državi članici domaćinu, ako se pružatelj usluga seli iz jedne države članice u drugu da bi pružao usluge. Izjava je svojevrsna obavijest nadležnim tijelima države domaćina da će davatelj usluga pružati svoje usluge na njenom teritoriju, a daje se unaprijed (prije prvog pružanja usluga) u pisanom obliku. Izjavi se mogu priložiti određeni dokumenti, na primjer, dokaz o nacionalnosti, dokaz o stručnim kvalifikacijama, kao i potvrda kojom se potvrđuje da je njezin nositelj pravno osnovan u državi članici za bavljenje djelatnostima o kojima je riječ i da u trenutku izdavanja potvrde nema, čak ni privremeno zabranu bavljenja zanimanjem.

Članak 7. Direktive 2005/36/EZ prenesen je u hrvatsko zakonodavstvo člankom 6. Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija („Narodne novine“, broj 124/09, 45/11). Tom odredbom Zakona propisano je pravo nadležnih tijela Republike Hrvatske, kao države domaćina, da od inozemnih pružatelja usluga zatraže prethodnu obavijest (pisanu izjavu te popratnu dokumentaciju) o namjeri pružanja usluga na teritoriju Republike Hrvatske, ali niti jednim važećim propisom Republike Hrvatske nije propisana pravno valjana mogućnost odnosno obveza nadležnog tijela u Republici Hrvatskoj da tu potvrdu izda hrvatskom državljaninu koji želi pružati svoje usluge u drugoj državi ugovornici Ugovora o europskom gospodarskom prostoru.

Slijedom postojanja takve pravne praznine, a nakon brojnih sastanaka s predstavnicima nadležnih tijela, Ministarstvo rada i mirovinskoga sustava pristupilo je izradi pravnog akta koji će predstavljati pravnu osnovu za izdavanje takvih potvrda. Sve je veći interes za njihovim izdavanjem, posebno od strane obrtnika u Republici Hrvatskoj, koji žele ostvariti svoje pravo na slobodno pružanje usluga na području Europske unije, no to nisu u mogućnosti dok potvrdom ne dokažu svoju poslovnu nastanjenost i pravo na slobodno pružanje usluga u državi članici poslovnog nastana (u Republici Hrvatskoj). Primjer dobre prakse u zemljama članicama Europske unije je izdavanje EU potvrda te uklanjanje svih administrativnih prepreka slobodnom pružanju usluga na tržištu Europskog gospodarskog prostora. EU potvrda sadržava skup informacija o kandidatu odnosno pružatelju usluga, a u svrhu dokazivanja da je poslovno nastanjen u državi članici poslovnog nastana (Republici Hrvatskoj) za bavljenje djelatnostima o kojima je riječ te da u trenutku izdavanja potvrde nema, čak ni privremeno, zabranu bavljenja profesijom.

Osim problema nepostojanja pravne osnove za izdavanje EU potvrda, uočeni su nedostaci u provedbi postupka izdavanja potvrda o formalnoj osposobljenosti u skladu s odredbama Direktive 2005/36/EZ odnosno nije na odgovarajući način određeno nadležno tijelo koje je dužno kandidatu izdati takvu potvrdu. Osim toga, postojećim odredbama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija nije jasno određeno kojem je nadležnom tijelu kandidat, koji po prvi put želi pružati usluge obavljanjem regulirane profesije u Republici Hrvatskoj na privremenoj i povremenoj osnovi, dužan dostaviti izjavu o namjeri pružanja svojih usluga u pisanom obliku. Svi ovi nedostaci uzrokuju da kandidati ne mogu ostvariti svoje pravo na neometano pružanje usluga, a što se ovim izmjenama Zakona želi ispraviti.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Zbog potrebe usklađivanja domaćeg zakonodavstva s propisima Europske unije na području profesionalnih kvalifikacija, sukladno članku 161. Poslovnika Hrvatskoga sabora predlaže se donošenje ovoga zakona po hitnom postupku.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O
IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I
PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA**

Članak 1.

U Zakonu o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (»Narodne novine«, br. 124/09 i 45/11) iza članka 1. dodaje se članak 1.a koji glasi:

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenosi Direktiva 2005/36/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (Tekst od važnosti za Europski gospodarski prostor) (SL L 255, 30/9/2005).

Članak 2.

U članku 3. stavku 1. iza podstavka 16. dodaju se podstavci 17., 18. i 19. koji glase:

– *potvrda za neometano pružanje usluga na unutarnjem tržištu Europske unije* – je potvrda koja se izdaje hrvatskim pravnim i fizičkim osobama u svrhu neometanog obavljanja profesija i pružanja usluga na teritoriju drugih država ugovornica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru zapošljavanjem i obavljanjem gospodarske djelatnosti, odnosno samozapošljavanjem, poslovnim nastanom, odnosno privremenim i povremenim pružanjem usluga (u daljnjem tekstu: EU potvrda),

– *podnositelj zahtjeva za izdavanje EU potvrde* – može biti:

- a) pravna ili fizička osoba, s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, koja namjerava u drugoj državi članici obavljati reguliranu profesiju ili
- b) pravna ili fizička osoba, s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, koja namjerava u drugoj državi članici obavljati profesiju koju je obavljala u Republici Hrvatskoj najmanje dvije godine u razdoblju od deset godina prije pružanja usluga, u slučaju da ista profesija nije regulirana u Republici Hrvatskoj, ali je regulirana u državi članici domaćinu.

– *nadležno tijelo za izdavanje EU potvrde* – je tijelo ili strukovna organizacija ili institucija koja je posebnim propisima ovlaštena za vođenje odgovarajućeg registra i izdavanje potvrda.

Članak 3.

Članak 6. stavak 1. mijenja se i glasi:

Kandidat koji po prvi put želi pružati usluge obavljanjem regulirane profesije u Republici Hrvatskoj dužan je o tome izvijestiti nadležno tijelo ili strukovnu organizaciju ili instituciju koja je posebnim propisima ovlaštena za vođenje odgovarajućeg registra, izjavom u pisanom obliku.

U članku 6. stavku 4. iza riječi „nadležnom tijelu“ dodaju se riječi „za izdavanje EU potvrda u Republici Hrvatskoj“.

Članak 4.

Iza članka 6. dodaje se članak 6.a koji glasi:

(1) EU potvrda izdaje se fizičkoj ili pravnoj osobi s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, koja u drugoj državi ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru želi pružati usluge.

(2) Potvrdom se potvrđuje da je osoba iz stavka 1. ovoga članka poslovno nastanjena u Republici Hrvatskoj, odnosno da je obavljala profesiju najmanje dvije godine u razdoblju od deset godina prije pružanja usluga i da u trenutku izdavanja potvrde nema, čak ni privremeno, zabranu bavljenja profesijom.

(3) Ministar nadležan za rad će, u suradnji s ministrom nadležnim za obrazovanje i znanost, pravilnikom propisati sadržaj i izgled EU potvrde te utvrditi popis nadležnih tijela za izdavanje EU potvrda.

Članak 5.

U članku 17. dodaje se novi stavak 1. koji glasi:

Iznimno od članka 13. ovoga Zakona nadležno tijelo može od kandidata zatražiti da obavi razdoblje prilagodbe ili provjeru osposobljenosti u profesiji ako:

(a) je dužina trajanja osposobljavanja za koje dostavlja dokaz iz članka 13. ovoga Zakona najmanje jednu godinu kraća od one koja se zahtijeva za tu reguliranu profesiju u Republici Hrvatskoj ili

(b) osposobljavanje koje je prošao obuhvaća znatno drukčije sadržaje od onih koje obuhvaća dokaz o formalnoj osposobljenosti koje se traži u Republici Hrvatskoj ili

(c) regulirana profesija u Republici Hrvatskoj sadrži jednu ili više aktivnosti regulirane profesije koje ne postoje u toj profesiji u kandidatovoj državi podrijetla, a ta se razlika odnosi na posebno osposobljavanje koje se traži u Republici Hrvatskoj i koje obuhvaća znatno drukčije sadržaje od sadržaja koje obuhvaća potvrda o kompetencijama ili dokaz o formalnoj osposobljenosti.

Dosadašnji stavci 1. do 10. postaju stavci 2. do 11.

Članak 6.

U članku 44. iza stavka 3. dodaju se novi stavci 4. i 5. koji glase:

(4) Fizičkoj osobi koja je završila formalno obrazovanje za veterinaru u Republici Hrvatskoj, a namjerava obavljati reguliranu profesiju u drugoj državi ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru izdat će se potvrda o formalnoj osposobljenosti u skladu s odredbama Direktive 2005/36/EZ.

(5) Potvrdu o formalnoj osposobljenosti iz prethodnog stavka ovoga članka izdaje nadležna obrazovna institucija koja je izdala diplomu o formalnom obrazovanju za veterinare.

Članak 7.

U članku 25. iza stavka 9. dodaje se novi stavak 10. koji glasi:

(10) Nadležno tijelo Republike Hrvatske izdat će potvrdu doktoru medicine, doktoru medicine specijalistu, medicinskoj sestri za djelatnost opće zdravstvene njege, doktoru dentalne medicine, magistru farmacije i primalji koji posjeduju javnu ispravu koja dokazuje formalnu kvalifikaciju iz točaka 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V. Direktive 2013/25/EU kojom se mijenjaju odredbe Direktive 2005/36/EZ Europskog

parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija, koja potvrđuje da je osoba tijekom svog osposobljavanja, gdje je primjereno stekla potrebne kompetencije (znanja i vještine) iz članka 27., članka 32. stavka 3., članka 35. stavka 3., članka 39. stavka 3., članka 42. stavka 4. ovog Zakona.

Dosadašnji stavci 10. do 12. postaju stavci 11. do 13.

Članak 8.

U članku 49. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

(2) U slučaju kada dokazi o formalnoj osposobljenosti za zdravstvene radnike, doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege i primalje koje posjeduju državljani Republike Hrvatske ili državljani država ugovornica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru, ne udovoljavaju svim uvjetima minimalne osposobljenosti iz članaka 26., 28., 31., 33., 34., 38., 40. i 41. ovoga Zakona, nadležno tijelo Republike Hrvatske potvrdit će dokaz o formalnoj osposobljenosti, kao dovoljan dokaz, ako potvrđuje uspješan završetak osposobljavanja u Republici Hrvatskoj koje je započelo prije referentnog datuma iz točaka 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V. Direktive 2013/25/EU kojom se mijenjaju odredbe Direktive 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija i izdati će potvrdu u kojoj se navodi da su osobe kojima je izdana stvarno i zakonito obavljale određenu zdravstvenu djelatnost i/ili profesionalnu aktivnost na teritoriju Republike Hrvatske najmanje tri godine uzastopno, unutar pet godina prije njezinog izdavanja.

Dosadašnji stavci 2. do 12. postaju stavci 3. do 13.

Iza dosadašnjeg stavka 12., koji postaje stavak 13., dodaje se novi stavak 14. koji glasi:

(14) Nadležno tijelo Republike Hrvatske izdaje potvrdu za državljane Republike Hrvatske ili države ugovornice Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru čiji profesionalni naziv naveden u dokazu o formalnom obrazovanju stečenom u Republici Hrvatskoj za doktora medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege i primalje ne odgovara profesionalnom nazivu (tituli) upisanom za Republiku Hrvatsku u Aneksu V, točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.5.2. i 5.6.2. Direktive 2013/25/EU kojom se mijenjaju odredbe Direktive 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija. U potvrdi iz ovog stavka potvrđuje se da je dokaz o formalnoj osposobljenosti izdan na temelju uspješnog završetka obrazovanja, koje je odgovarajuće obrazovanju propisanom člancima 26., 27., 28., 31., 32., 34., 35., 38., 39., 40., 41. i 42. ovoga Zakona i da u Republici Hrvatskoj ima ista profesionalna prava kao i na temelju kvalifikacije čiji je profesionalni naziv upisan za Republiku Hrvatsku.

Dosadašnji stavci 13. do 15. postaju stavci 15. do 17.

Članak 9.

U članku 61. riječi „članak 49. stavak 4. i 5.“ zamjenjuju se riječima „članak 49. stavak 5. i 6.“

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 10.

Odredbe ovog Zakona primjenjuju se na državljane Norveške, Lihtenštajna i Islanda danom stupanja na snagu Sporazuma o sudjelovanju Hrvatske u Europskom gospodarskom prostoru.

Članak 11.

Pravilnik iz članka 3. stavka 3. ovog Zakona ministar nadležan za rad donijet će u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 12.

U cijelom tekstu zakona, riječi „Europski ekonomski prostor“ zamjenjuju se riječima „Europski gospodarski prostor i Švicarska konfederacija“ u odgovarajućem padežu.

Članak 13.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Utvrđuje se prenošenje odredbi Direktive 2005/36/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija u pravni poredak Republike Hrvatske.

Uz članak 2.

Utvrđuju se osnovni pojmovi koji će se u smislu ovoga Zakona koristiti.

Uz članak 3.

Utvrđuje se kome se podnosi pisana izjava.

Uz članak 4.

Utvrđuje se kome se izdaje EU potvrda, što se njome potvrđuje i donošenje pravilnika.

Uz članak 5.

Utvrđuje se u kojim slučajevima nadležno tijelo ima mogućnost od kandidata zatražiti razdoblje prilagodbe ili provjeru osposobljenosti u profesiji.

Uz članak 6.

Usklađuje se izdavanje potvrda o formalnoj osposobljenosti u skladu s odredbama Direktive 2005/36/EZ za veterinare koji su stekli svoje obrazovne kvalifikacije u Republici Hrvatskoj te koje je tijelo nadležno za izdavanje takve potvrde.

Uz članak 7.

Usklađuje se izdavanje potvrda o stečenim formalnim kompetencijama hrvatskim državljanima i državljanima država potpisnica Europskog gospodarskog prostora koji su obrazovanje završili u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 8.

Usklađuje se izdavanje potvrda o stečenim pravima te potvrda o sukladnosti obrazovanja s profesionalnim nazivima upisanim za Republiku Hrvatsku u Aneksu V. Direktive 2005/36/EZ, a koje se izdaju hrvatskim državljanima i državljanima država potpisnica Europskog gospodarskog prostora koji su obrazovanje završili u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 9.

Odredba se usklađuje s izmjenom izvršenom člankom 8. ovog Zakona.

Uz članak 10.

Prijelazna i završna odredba kojom se uređuje pitanje primjene ovoga Zakona na državljane Norveške, Lihtenštajna i Islanda.

Uz članak 11.

Prijelazna i završna odredba kojom se utvrđuje rok u kojem će nadležni ministar donijeti podzakonski propis na temelju ovog zakona.

Uz članak 12.

Provodi se terminološko usklađivanje, s obzirom da se upotrebljava termin: „Europski gospodarski prostor i Švicarska konfederacija“.

Uz članak 13.

Određuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuju minimalni uvjeti osposobljavanja u Republici Hrvatskoj za pristup i obavljanje profesija doktora medicine, doktora medicine specijalista, doktora dentalne medicine, doktora dentalne medicine specijalista, medicinskih sestara za djelatnost opće zdravstvene njege, primalja, magistara farmacije, veterinarar i arhitekata, kao i priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija sukladno Direktivi iz članka 3. podstavka 16. ovoga Zakona, uključujući sustav priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija za obavljanje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj u svrhu ostvarivanja prava na poslovni nastan, slobodu pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi u Republici Hrvatskoj na temelju inozemnih stručnih kvalifikacija te postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.

(2) Na postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija, bilo da je riječ o općem sustavu priznavanja kvalifikacija ili priznavanju stručnog iskustva iz glave III. ovoga Zakona ili automatskom priznavanju kvalifikacija iz glave IV. ovoga Zakona, primjenjuju se, na odgovarajući način, članci 15., 16., 17., 18., 19. i 20. ovoga Zakona, a podredno odredbe propisa koji uređuju opći upravni postupak, osim ako ovim Zakonom nije drukčije uređeno.

(3) Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu i propisima koji se donose na temelju njega, a koji imaju rodno značenje, bez obzira jesu li korišteni u muškom ili ženskom rodu, obuhvaćaju na jednak način muški i ženski rod.

Članak 3.

U ovom Zakonu u uporabi su pojmovi sa sljedećim značenjem:

- državljanin, odnosno državljanica treće države je svaka osoba koja nije državljanin države ugovornice EEP-a (obuhvaća sve države članice Europske unije te Norvešku, Lihtenštajn i Island),
- regulirana profesija – profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kod kojih je pristup i obavljanje, odnosno način obavljanja djelatnosti na temelju zakonskih akata, odnosno podzakonskih ili drugih akata donesenih na temelju zakonskih ovlaštenja, izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija, kao i profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kojom se bave članovi strukovnih organizacija s profesionalnim nazivom,
- regulirana profesija prema pojedinim područjima u djelatnosti zdravstva – jedna ili više reguliranih profesija država članica Europske unije (u daljnjem tekstu: država članica EU) navedenih u Prilogu V. Direktive,
- profesionalni naziv je naziv koji daje svojem nositelju pravo na obavljanje određene regulirane profesije, a može biti različit od naziva koji se stječu završetkom formalnog obrazovanja sukladno propisima iz područja srednjeg i visokog obrazovanja u Republici Hrvatskoj,
- stručni i akademski naziv i akademski stupanj – nazivi i stupanj koji se u Republici Hrvatskoj stječu završetkom visokog obrazovanja,
- stručna kvalifikacija – u smislu ovoga Zakona, obuhvaća formalno obrazovanje i profesionalnu osposobljenost (stručno usavršavanje i osposobljavanje nakon završetka formalnog obrazovanja, kao i moguće stručno iskustvo stečeno pri obavljanju regulirane profesije u državi ugovornici EEP-a), na temelju čega je kandidat stekao pravo obavljanja određene regulirane profesije u državi ugovornici EEP-a,

– stručno usavršavanje i osposobljavanje – svako usavršavanje i osposobljavanje nakon završetka formalnog obrazovanja koje je izričito usmjereno na obavljanje određene regulirane profesije, a koja obuhvaća jedan ili više programa koji su, tamo gdje je to primjereno, nadopunjeni odgovarajućim stručnim osposobljavanjem, odnosno vježbeničkom ili stručnom praksom,

– stručno iskustvo – stvarno obavljanje profesije u državi ugovornici EEP-a u skladu s primjenjivim propisima,

– osposobljavanje – u smislu ovoga Zakona, obuhvaća formalno obrazovanje i, tamo gdje je to primjereno, stručno usavršavanje i osposobljavanje nakon završetka formalnog obrazovanja,

– dokaz o formalnoj osposobljenosti – diplome, svjedodžbe i druge javne isprave koje je izdalo nadležno tijelo države ugovornice EEP-a, a kojima se potvrđuje uspješno završeno formalno obrazovanje i po potrebi stručno usavršavanje i osposobljavanje koje je stečeno u državi ugovornici EEP-a; obuhvaća i diplome, svjedodžbe i druge javne isprave koje je izdalo nadležno tijelo treće države nositelju takvih isprava koji ima tri godine stručnog iskustva na području države ugovornice EEP-a, a koje su potvrđene od strane te države ugovornice EEP-a i daju pravo njihovom nositelju da obavlja određenu profesiju unutar granica države ugovornice EEP-a prema njezinim važećim propisima,

– razdoblje prilagodbe – obavljanje regulirane profesije u Republici Hrvatskoj pod nadzorom osposobljenog stručnjaka, koje može biti popraćeno stručnim usavršavanjem i osposobljavanjem te podliježe ocjenjivanju. Osposobljenim stručnjakom smatra se osoba koja je kvalificirani predstavnik struke s odgovarajućim stručnim iskustvom. Detaljna pravila kojima se uređuje razdoblje prilagodbe i njegovo ocjenjivanje te status kandidata za vrijeme razdoblja prilagodbe utvrđuje nadležno tijelo uzimajući u obzir činjenicu da je kandidat kvalificirani stručnjak u državi ugovornici EEP-a,

– provjera osposobljenosti – provjera stručnog znanja kandidata koju provode nadležna tijela Republike Hrvatske radi ocjene osposobljenosti kandidata za obavljanje regulirane profesije.

Za potrebe provjere osposobljenosti, nadležno tijelo utvrđuje predmete koji nisu obuhvaćeni kandidatovim dokazima o formalnoj osposobljenosti, te predmete koji podliježu provjeri osposobljenosti, a bitni su za bavljenje reguliranom profesijom u Republici Hrvatskoj, što se utvrđuje usporedbom obrazovanja i stručnog usavršavanja i osposobljavanja koje se za obavljanje regulirane profesije zahtijeva u Republici Hrvatskoj i onog koje se zahtijeva u državi ugovornici EEP-a.

Detaljna pravila kojima se uređuje provjera osposobljenosti u profesiji te status kandidata za vrijeme pripreme za provjeru osposobljenosti u profesiji utvrđuje nadležno tijelo uzimajući u obzir činjenicu da je kandidat kvalificirani stručnjak u državi ugovornici EEP-a,

– osoba koja obavlja samostalnu djelatnost – osoba koja sama snosi rizik poslovnog uspjeha ili neuspjeha, radi izvan odnosa subordinacije te koja je za obavljanje djelatnosti izravno, osobno i u cijelosti plaćena,

– nadležno tijelo – je tijelo nadležno za provođenje postupka i utvrđivanje uvjeta za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija, izdavanje rješenja o priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, davanje informacija o postupku i uvjetima za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija, te za poduzimanje ostalih radnji sukladno ovom Zakonu, a to su: nadležne strukovne organizacije ili druga nadležna tijela ili organizacije koje su posebnim propisima ovlaštene za provođenje postupka i utvrđivanje uvjeta za priznavanje stručnih kvalifikacija (u daljnjem tekstu: ovlaštena tijela), odnosno ministarstva u čijem su djelokrugu određene regulirane profesije (u daljnjem tekstu: nadležno ministarstvo),

– automatsko priznavanje – priznavanje inozemne stručne kvalifikacije koje se odnosi isključivo na državljane država članica EU s dokazom o formalnoj osposobljenosti izdanim u

državi članici EU, kojim Republika Hrvatska priznaje tim dokazima jednaku valjanost kao i dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje,

– Direktiva – Direktiva 2005/36/EC Europskog parlamenta i Vijeća o priznavanju stručnih kvalifikacija od 7. rujna 2005. godine, kako je izmijenjena i dopunjena (u daljnjem tekstu: Direktiva).

Članak 6.

(1) Kandidat koji po prvi puta želi pružati usluge obavljanjem regulirane profesije u Republici Hrvatskoj dužan je o tome izvijestiti nadležno tijelo izjavom u pisanom obliku.

(2) Izjava iz stavka 1. ovoga članka:

a) podnosi se prije početka prvog pružanja usluga u Republici Hrvatskoj,

b) uključuje osobne podatke i podatke o pojedinostima svakoga osiguranja ili bilo kojeg drugog sredstva osobne ili kolektivne zaštite s obzirom na profesionalnu odgovornost,

c) podnosi se za svaku godinu u kojoj kandidat namjerava privremeno ili povremeno pružati usluge u Republici Hrvatskoj.

(3) Prije početka prvog pružanja usluga, nadležno tijelo zahtijevat će od kandidata da uz izjavu priloži sljedeće dokumente:

– dokaz o državljanstvu kandidata,

– potvrdu kojom se potvrđuje da je kandidat poslovno nastanjen u državi članici poslovnog nastana za bavljenje djelatnostima o kojima je riječ i da u trenutku izdavanja potvrde nema, čak ni privremeno, zabranu bavljenja profesijom,

– dokaz o stručnim kvalifikacijama,

– za slučajeve iz članka 4. stavka 2. podstavka b. ovoga Zakona, bilo koji dokaz da je kandidat obavljao profesiju o kojoj je riječ najmanje dvije godine tijekom desetogodišnjeg razdoblja,

– dokaz o nekažnjavanju, za profesije iz sigurnosnog sektora, kad to Republika Hrvatska traži za svoje državljane.

(4) Ako dođe do bitnih promjena okolnosti potvrđenih dokumentima, kandidat je dužan nadležnom tijelu podnijeti samo one dokumente iz prethodnoga stavka ovoga članka, koji su odlučni za ocjenu te bitne promjene.

Članak 17.

(1) Nadležno tijelo uspoređuje dokumentaciju o stručnim kvalifikacijama kandidata sa stručnim kvalifikacijama koje kao uvjet traže propisi Republike Hrvatske za obavljanje određene regulirane profesije. Ako na temelju te usporedbe ocijeni da kvalifikacije kandidata ne odgovaraju, odnosno da postoje bitne razlike između stručnih kvalifikacija kandidata i stručnih kvalifikacija koje se za obavljanje regulirane profesije zahtijevaju u Republici Hrvatskoj, prethodno donošenju privremenog rješenja, s obzirom na okolnosti konkretnog slučaja, poziva kandidata da izabere jednu od sljedećih dopunskih mjera:

– da kandidat obavi provjeru osposobljenosti u profesiji, ili

– da kandidat obavi razdoblje prilagodbe do tri godine.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, prilikom određivanja dopunske mjere nadležno tijelo dužno je utvrditi je li znanje koje je kandidat stekao tijekom svojeg stručnog iskustva u državi članici EEP-a ili trećoj državi takve prirode da u cijelosti ili djelomično obuhvaća bitne razlike navedene u stavku 4. ovoga članka.

(3) Nadležno tijelo može od kandidata zahtijevati da obavi razdoblje prilagodbe ili provjeru osposobljenosti u profesiji ako:

a) je dužina trajanja osposobljavanja za koje dostavlja dokaz iz članka 13. ovoga Zakona najmanje jednu godinu kraća od one koja se zahtijeva za tu reguliranu profesiju u Republici Hrvatskoj, ili

b) osposobljavanje koje je prošao obuhvaća znatno drukčije sadržaje od onih koje obuhvaća dokaz o formalnoj osposobljenosti koji se traži u Republici Hrvatskoj, ili

c) regulirana profesija u Republici Hrvatskoj sadrži jednu ili više aktivnosti regulirane profesije koje ne postoje u toj profesiji u kandidatovoj državi podrijetla, a ta se razlika odnosi na posebno osposobljavanje koje se traži u Republici Hrvatskoj i koje obuhvaća znatno drukčije sadržaje od sadržaja koje obuhvaća potvrda o kompetencijama ili dokaz o formalnoj osposobljenosti.

(4) Bitno različit sadržaj iz stavka 2. ovoga članka podrazumijeva sadržaj čije poznavanje je bitno za bavljenje profesijom i u odnosu na koje osposobljavanje koje je prošao kandidat pokazuje značajne razlike u pogledu njegova trajanja ili pokrivenih područja od osposobljavanja koje se traži u Republici Hrvatskoj.

(5) Na temelju izbora kandidata iz stavka 1. ovoga članka, dopunska mjera unosi se u privremeno rješenje.

(6) Ukoliko je kandidat izabrao obavljanje razdoblja prilagodbe, nadležno tijelo dužno je u privremenom rješenju odrediti i uvjete za njegovo obavljanje s mogućim dodatnim obrazovanjem ili stručnim usavršavanjem i osposobljavanjem, imenovati osposobljenog stručnjaka za nadzor, te kriterije za ocjenu uspješnosti obavljanja razdoblja prilagodbe.

(7) Ukoliko je kandidat izabrao obavljanje provjere osposobljenosti, nadležno tijelo dužno je, ako postoje bitne razlike između stručnih kvalifikacija kandidata sa stručnim kvalifikacijama traženih propisima Republike Hrvatske i koji nisu obuhvaćeni u kandidatovim dokazima o formalnoj osposobljenosti, u privremenom rješenju, utvrditi predmete koji nisu obuhvaćeni kandidatovim dokazima o formalnoj osposobljenosti, te predmete koji podliježu provjeri osposobljenosti, a bitni su za bavljenje reguliranom profesijom u Republici Hrvatskoj.

(8) Kandidat nema pravo izbora između obavljanja razdoblja prilagodbe i provjere osposobljenosti u profesiji u slučaju kad bavljenje profesijom zahtijeva precizno poznavanje pravnog sustava i pozitivnih propisa Republike Hrvatske i kada je savjetovanje i/ili pomoć vezano uz poznavanje pravnog sustava i pozitivnih propisa Republike Hrvatske stalni i bitni sadržaj obavljanja regulirane profesije.

(9) U slučaju iz stavka 8. ovoga članka dopunsku mjeru odredit će privremenim rješenjem nadležno tijelo.

(10) Protiv privremenog rješenja ovlaštenog tijela kandidat ima pravo žalbe nadležnom ministarstvu. Protiv privremenog rješenja nadležnog ministarstva kandidat nema pravo žalbe, ali može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

Članak 25.

(1) Dokazi o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije (u daljnjem tekstu: zanimanja uređena prema pojedinim područjima u djelatnosti zdravstva), veterinare i arhitekta koji su izdani u državama članicama EU, a navedeni u Prilogu V. Direktive, u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1., istovrijedni su dokazima o formalnoj osposobljenosti koji se izdaju u Republici Hrvatskoj, odnosno priznaju se po načelu automatskog priznavanja kvalifikacija.

(2) Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz stavka 1., 6. i 7. ovoga članka istovrijedni su ako su ih izdala nadležna tijela koja izdaju dokaze o formalnoj osposobljenosti iz država članica EU te ako su im priloženi, gdje je to primjereno, dokumenti navedeni u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V. Direktive.

(3) Zahtjev kandidata za pristup i obavljanje regulirane profesije iz ove glave Zakona, na temelju dokaza o formalnoj osposobljenosti iz stavka 1., 6. i 7. ovoga članka (automatsko priznavanje kvalifikacija) rješava se u postupku na koji se na odgovarajući način primjenjuju odredbe članaka 15., 16., 18., 19. i 20. ovoga Zakona.

(4) U slučajevima opravdane sumnje, nadležno tijelo može zatražiti od nadležnih tijela države članice EU potvrdu da kandidat ispunjava minimalne uvjete osposobljavanja navedene u člancima 26.-48. ovoga Zakona.

(5) Odredbe stavka 1. ovoga članka nemaju utjecaja na odredbe o stečenim pravima iz članaka 49., 52., 53., 54., 55., 56., 57., 61. i 62. ovoga Zakona.

(6) Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V. Direktive, koje su države članice EU izdale državljanima drugih država članica istovrijedni su hrvatskim dokazima o formalnoj osposobljenosti specijalista obiteljske medicine radi pristupa djelatnosti primarne zdravstvene zaštite, te se priznaju po načelu automatskog priznavanja kvalifikacija, a ne utječu na stečena prava doktora medicine iz članka 54. ovoga Zakona.

(7) Dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje, navedeni u točki 5.5.2. Priloga V. Direktive, bit će automatski priznavane ukoliko ispunjavaju uvjete iz članka 41. stavka 1. Direktive.

(8) Načelo automatskog priznavanja kvalifikacija primjenjuje se na dokaze o formalnoj osposobljenosti izdane u državama članicama EU za arhitekta iz točke 5.7.1. Priloga V. Direktive, kojima se dokazuje završeno osposobljavanje započeto najranije tijekom referentne akademske godine naznačene u točki 5.7.1. Priloga V. Direktive.

(9) Načelo automatskog priznavanja kvalifikacija u Republici Hrvatskoj primjenjuje se isključivo radi pristupa profesionalnim djelatnostima i njihovom obavljanju od strane doktora medicine, doktora medicine specijalista, medicinskih sestara za djelatnost opće zdravstvene njege, doktora dentalne medicine, doktora dentalne medicine specijalista, magistara farmacije, primalja i veterinara koji posjeduju javnu ispravu koja dokazuje formalnu kvalifikaciju iz točke 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., ili 5.6.2. Priloga V.

Direktive, odnosno koja potvrđuje da je osoba tijekom svojeg osposobljavanja, gdje je to primjereno, stekla potrebne kompetencije (znanje i vještine).

(10) Ukoliko dođe do izmjena kompetencija predviđenih kroz odredbe pravne stečevine o minimalnom osposobljavanju za profesionalne djelatnosti iz stavka 9. ovoga članka, Republika Hrvatska omogućuje pravodobno priznavanje takvih kvalifikacija na svom području u skladu s načelom automatskog priznavanja kvalifikacija.

(11) Republika Hrvatska obavještava Europsku komisiju o zakonima i drugim propisima u svezi izdavanja dokaza o formalnoj osposobljenosti s područja reguliranih profesija uređenih ovom glavom Zakona.

(12) Republika Hrvatska obavještava ostale države članice EU o javnoj ispravi koja na njezinom području dokazuje formalnu osposobljenost osoba koje obavljaju profesionalne djelatnosti iz područja regulirane profesije arhitekta.

Članak 44.

(1) Osposobljavanje veterinaru obuhvaća ukupno najmanje pet godina teoretskog i praktičnog sveučilišnog studija u punoj nastavnoj satnici na sveučilištu ili drugoj ustanovi visokog obrazovanja koja provodi obrazovanje priznatog istovjetnog stupnja ili pod nadzorom sveučilišta, sadržavajući minimalno sveučilišni program studija kako je propisano u točki 5.4.1. Priloga V. Direktive.

(2) Pristup osposobljavanju veterinaru podliježe posjedovanju isprave (diplome ili potvrde) koja omogućuje upis na odgovarajuće studije na sveučilište ili ustanove visokog obrazovanja kojima se priznaje istovjetni stupanj u svrhu takvog studija u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici EU.

(3) Osposobljavanje veterinaru daje jamstvo da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:

a) primjereno poznavanje znanosti na kojoj se temelji veterinarska djelatnost,

b) primjereno poznavanje strukture organizma i životnih funkcija zdravih životinja, njihovog uzgoja, reprodukcije i higijene općenito, kao i njihove hranidbe, uključujući tehnologiju uključenu u proizvodnju i očuvanje hrane za životinje koja odgovara njihovim potrebama,

c) primjereno poznavanje ponašanja i zaštite životinja,

d) primjereno poznavanje uzroka, prirode, tijeka, učinaka, dijagnoze i liječenja bolesti životinja, bez obzira da li se smatraju pojedinačnima ili grupnima, uključujući posebno znanje o bolestima koje se mogu prenijeti na ljude,

e) primjereno poznavanje preventivne medicine,

f) primjereno poznavanje higijene i tehnologije uključene u proizvodnju, izradu i stavljanje u promet životinjskih proizvoda i prehrambenih proizvoda životinjskog porijekla koji su namijenjeni za prehranu ljudi,

g) primjereno poznavanje zakona, propisa i drugih akata koje se odnose na područja navedena u podstavcima a), b), c), d), e) i f),

h) primjereno kliničko i drugo praktično iskustvo, pod odgovarajućim nadzorom.

Članak 49.

(1) Ne dovodeći u pitanje stečena prava specifična za određene profesije, u slučaju kada dokazi o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje i veterinare, koje posjeduju državljani država članica EU, ne udovoljavaju svim uvjetima minimalne osposobljenosti iz članka 26., 28., 31., 33., 34., 38., 40., 41. i 44. ovoga Zakona, Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti koje su izdale te države članice EU kao dovoljan dokaz, ako oni potvrđuju uspješan završetak osposobljavanja koje je započelo prije referentnog datuma iz točke 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., odnosno 5.6.2. Priloga V. Direktive, te ako je uz njih priložena potvrda u kojoj se navodi da su osobe kojima je ista izdana stvarno i zakonito obavljale određenu djelatnost najmanje tri godine uzastopno, unutar pet godina prije njezinog izdavanja.

(2) Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje i veterinare, izdane na području bivše Demokratske Republike Njemačke, a koji ne udovoljavaju minimalnim uvjetima osposobljenosti iz članka 26., 28., 31., 33., 34., 38., 40., 41. i 44. ovoga Zakona, ako ti dokazi potvrđuju uspješan završetak osposobljavanja koje je započelo prije:

a) 3. listopada 1990. godine za doktore medicine, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje i veterinare, i

b) 3. travnja 1992. godine za doktore medicine specijaliste.

(3) Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz stavka 2. podstavka a) ovoga članka daju osobi kojoj su izdani pravo na obavljanje profesionalne djelatnosti na čitavom teritoriju Njemačke pod istim uvjetima kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 i 5.6.2. Priloga V. Direktive, koje su izdale nadležne njemačke vlasti.

(4) Ne dovodeći u pitanje odredbe članka koji se odnose na doktore dentalne medicine, Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje, veterinare i arhitekta, koje je državljanima država članica EU izdala bivša Čehoslovačka, ili za koje je osposobljavanje, za Češku Republiku i Slovačku započelo prije 1. siječnja 1993. godine, kada vlasti jedne od spomenutih država članica EU potvrde da su ti dokazi o formalnoj osposobljenosti na njihovom području istovrijedni kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same.

(5) Odredba stavka 4. ovoga članka primjenjuje se na arhitekta, u slučaju kada se radi o javnim ispravama kojima se dokazuje formalna osposobljenost predviđena za te države članice točkom 6. Priloga VI. Direktive. Odredba stavka 4. primjenjuje se i u slučaju pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanja istih za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, veterinare, primalje i magistre farmacije u odnosu na poslove iz područja farmacije te arhitekta u odnosu na djelatnosti iz članka 48. ovog Zakona.

(6) Uz dokaz o formalnoj osposobljenosti u slučajevima iz stavka 4. i 5. ovoga članka kandidat je dužan priložiti potvrdu koju su izdale nadležne vlasti Češke Republike odnosno Slovačke u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale određenu djelatnost na njihovom području najmanje tri godine uzastopno, unutar pet godina prije datuma njezinog izdavanja.

(7) Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje, veterinare i arhitekta, koje je državljanima država članica EU izdao bivši Sovjetski Savez, a koje potvrđuju uspješan završetak osposobljavanja koje je započelo:

a) za Estoniju, prije 20. kolovoza 1991. godine,

b) za Latviju, prije 21. kolovoza 1991. godine,

c) za Litvu, prije 11. ožujka 1990. godine,

kada vlasti bilo koje od triju spomenutih država članica EU potvrde da su ti dokazi na njihovom području istovrijedni kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same.

(8) Odredba stavka 7. primjenjuje se na arhitekta, u slučaju kada se radi o javnim ispravama kojima se dokazuje formalna osposobljenost predviđena za te države članice točkom 6. Priloga VI. Direktive.

(9) Odredba stavka 7. primjenjuje se i u slučaju pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanja istih, za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje, veterinare i magistre farmacije u odnosu na poslove iz područja farmacije te arhitekta u odnosu na djelatnosti iz članka 48. ovoga Zakona.

(10) Uz dokaz o formalnoj osposobljenosti u slučajevima iz stavaka 7., 8. i 9. ovoga članka kandidat je dužan javnoj ispravi kojom dokazuje svoju formalnu osposobljenost priložiti potvrdu koju su izdale nadležne vlasti Estonije, Latvije, odnosno Litve, a u kojoj se navodi da su te osobe stvarno i zakonito obavljale određenu djelatnost na njihovom području najmanje tri godine uzastopno, unutar pet godina prije datuma njezinog izdavanja.

(11) Uz dokaz o formalnoj osposobljenosti za veterinare koje je izdao bivši Sovjetski Savez ili za koje je osposobljavanje započelo, u Estoniji, prije 20. kolovoza 1991. godine, uz potvrdu iz stavka 10. ovog članka, potrebno je priložiti potvrdu koju su izdale vlasti u Estoniji, a u kojoj se navodi da su te osobe stvarno i zakonito obavljale predmetnu djelatnost na njezinom

području najmanje pet godina uzastopno, unutar sedam godina prije datuma njezinog izdavanja.

(12) Ako u javnim ispravama kojima se dokazuje formalna osposobljenost za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje i veterinare koji su državljani država članica EU, profesionalni nazivi ne odgovaraju profesionalnim nazivima navedenima za predmetnu državu članicu u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V. Direktive, Republika Hrvatska priznaje kao dovoljan dokaz, javne isprave kojima se dokazuje formalna osposobljenost, koje su izdale te države članice ako je uz njih priložena potvrda koju su izdale nadležne vlasti ili tijela države članice o istovrijednosti profesionalnog naziva u javnim ispravama kojima se dokazuje formalna osposobljenost.

(13) U potvrdi iz stavka 12. ovoga članka navodi se da dokaz o formalnoj osposobljenosti potvrđuje uspješan završetak osposobljenosti u skladu s člankom 26., 28., 31., 33., 34., 38., 40., 41. i 44. ovoga Zakona, te država članica EU koja ga je izdala postupala s njim jednako kao s kvalifikacijama čiji su profesionalni nazivi navedeni u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V. Direktive.

(14) Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnim kvalifikacijama za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje, veterinare i arhitekta koje je državljanima država članica EU izdala bivša Jugoslavija, ili za koje je osposobljavanje započelo, u Republici Sloveniji, prije 25. lipnja 1991. godine, kada nadležne vlasti navedenih država potvrde da su ti dokazi na njihovom području istovrijedni kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same te, za arhitekta, kao dokazi o formalnoj osposobljenosti predviđeni za te države članice točkom 6. Priloga VI. Direktive, radi pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanja istih, za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje, veterinare, magistre farmacije u odnosu na poslove iz područja farmacije te arhitekta u odnosu na djelatnosti iz članka 48. ovoga Zakona.

(15) Uz dokaz o formalnoj osposobljenosti iz stavka 14. ovoga članka treba priložiti potvrdu koju su izdale te iste vlasti, a u kojoj se navodi da su te osobe stvarno i zakonito obavljale predmetnu djelatnost na njihovom teritoriju najmanje tri godine uzastopno, unutar pet godina prije datuma njezinog izdavanja.

Članak 61.

Ne dovodeći u pitanje članak 49. stavak 4. i 5. ovoga Zakona, u vezi s državljanima država članica EU, čije je dokaze o formalnoj osposobljenosti izdala Estonija, ili čije je osposobljavanje započelo u Estoniji prije 1. svibnja 2004. godine, priznaju se dokazi o formalnoj osposobljenosti za veterinaru, ukoliko su popraćeni potvrdom o tome da su takve osobe stvarno i zakonito zaposlene na poslovima veterinaru u Estoniji najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije izdavanja takve potvrde.